

Маттаеѳа отговорилъ дерзновенно на пратенны-тѣ отъ Антиоха: „ако да бы покорилъ Антиохъ всички вселеннаѣ и ако бы накаралъ всички-тѣ народы земны да ся отречѣтъ отъ закона си, то и тогава ни азъ, ни сынове-тѣ ми, ни роднины-тѣ ми, не ще да ся отречемъ отъ закона на наши-тѣ отцы и не ще ся поклонимъ на идолы-тѣ.“

Подиръ това, Маттаеѳа излѣзълъ на градскѣ-тѣ полянѣ и извыкижлъ съ голѣмъ гласъ: „който ревнуе за закона и иска да остане вѣренъ на завѣта, когото е направилъ Богъ съ наши-тѣ отцы, той да иде слѣдъ мене!“ Той и сынове-тѣ му оставили всичко-то си имане и отишли въ горы-тѣ. Мнозина благочестивы челоѣцы, които останѣли вѣрны на закона Моисеовъ, послѣдовали по нихъ съ жены-тѣ си, съ дѣца-та и добытка си. Тѣ живѣли въ постынны-тѣ горы и хранили ся съ трѣвы и коренне. Похрабры-тѣ отъ сынове-тѣ Израйлевы, които были готовы да си пролежѣтъ кръвъ-тѣ за вѣржъ, събрали ся при Маттаеѳа; по той начинъ ся събрала войска, която могла да стои на срѣщъ Антиоху.

Маттаеѳа былъ вече твърдѣ старъ и усѣщаль, че ся приближава вече часа-тъ на смъртъ-тѣ му. Той свикалъ при смъртныи си одѣръ сынове-тѣ си и казалъ имъ: „нынѣ владычествува беззаконіе; нынѣ е настанѣло время на бѣдствіе, разрушеніе и на найужасны гоненія, И така, дѣца мои, оплѣчете ся во имя-то Божіе за вѣржъ-тѣ си, за законы-тѣ на наши-тѣ отцы. Помянете дѣла-та на ваши-тѣ отцы, подражайте имъ—и ще наслѣдите славъ-тѣ имъ. И Авраамъ е надалъ въ искушеніе, но останѣлъ вѣренъ Богу, и вѣра-та му ся вмѣнила нему въ правдѣ. Іосифъ стоялъ твърдѣ во вѣржъ-тѣ си верѣдѣ бѣдствія-та—и Господь го поставилъ пьрвъ челоѣкъ въ Египетъ. Іисусъ Навиръ исполнявалъ заповѣди-тѣ Божіи—и станѣлъ прѣдводитель на народа Израилскый. Халевъ свидѣлствовалъ за истинѣ-тѣ—и влѣзълъ въ Обѣтованнѣ-тѣ земѣ. Давидъ былъ кроткъ, милосердъ—и чрѣзъ това добылъ царскый прѣстолъ. Ілія, за ревность по Бога, е взетъ